

Nagytemplomi gyülekezeti élet

DEBRECEN-NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA



2015. új folyam IV. (XXV.)

14. szám

*„Bővölködjete reménységben
a Szentlélek ereje által.” Róm 15, 13*



Nagytemplomi gyülekezeti élet

2015. új folyam IV. (XXV.)
14. szám

Az Ige fényénél
*„A Pártfogó pedig, a Szentlélek,
akit az én nevemben küld
az Atya...”* Jn 14, 26–27 1

Bemutatkozik gyülekezetünk
megválasztott lelkipásztora,
Oláh István 2

Konfirmáció az Immánuelben 5

Ajándékok a jövőtől 6

IV. Nagytemplomi
gyülekezeti nap 8

Felezés, azaz presbiteri
csendes hétvége Berekfürdön 10

Szövetség Hétvége
– A házas kurzus 14

Zenés áhítatok 2015-ben 16

Keresztelések, esküvők,
temetések



Kiadja:

a Debrecen-Nagytemplomi

Református Egyházközség

Felelős kiadó: Vad Zsigmond
esperes-lelkipásztor

Grafikai terv: Mikáczó Kamilla

Nyomda: Litográfia Kft.

Megjelenik évente 4 alkalommal.

Készült 1500 példányban.

Debrecen-Nagytemplomi

Református Egyházközség

4026 Debrecen, Piac u. 4–6.

Telefon: +36 (52) 412-694

E-mail: ntemplom@yahoo.com

www.nagytemplom.hu

Állandó alkalmaink:

- | | |
|-----------|--|
| Hétfő | <ul style="list-style-type: none">de. ½ 10 óra Édesanya-Gyermek Klub Leány u. 2. sz. alattdu. ½ 5 óra imaóra a Hajléktalan Melegedőben (Péterfia u. 40.)hétfő este 6 órától bibliaiskola a gyülekezeti teremben |
| Szerda | <ul style="list-style-type: none">de. 10 óra idősek bibliaórája a Nyitott Ajtó Szociális Központ (Múzeum u. 2. sz.)de. 10 órától Édesanya-Gyermek Klub (gyesen lévő édesanyák és kicsinyeik részére) a Leány u. 2. sz. alatti Ifjúsági Központbaneste 8 óraker ifjúsági imaóra a Leány utcán |
| Csütörtök | <ul style="list-style-type: none">de. 10 óra bibliaiskola a Nyitott Ajtó Szociális Központbaneste 6 óraker HiReSZ ifi bibliaköre és 7 óraker KÖSZIKLA ifi a Leány utcán |
| Péntek | <ul style="list-style-type: none">este ½ 6 óraker BÁRKA ifi, Szivárvány ifi és DJ-ifi bibliaköre a Leány utcáneste ½ 7 óraker Istent dicsőítő zenei alkalomeste 7 óraker Bizalom Köre ifi, KINCS ifi, HIFI-ifi és PUSH ifi bibliaköre a Leány utcán |
| Szombat | <ul style="list-style-type: none">du. 5 óraker TEAM ifi, este 7 óraker ÁMEN ifi bibliaköre a Leány utcánminden második szombaton du. 5 órától középkorúak bibliaórája a gyülekezeti teremben |

Úrvacsoraszétosztás a hónap első vasárnapján

de. 10 óraker és a hónap harmadik vasárnapján reggel 8 óraker.



„A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek. Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen!”

Jn 14, 26–27

Kedves Testvérem!

Mi jut eszedbe Pünkösöd ünnepéről? Szélzúgás, lángnyelvek, a Lélek kiáradása, nyelveken szólás? Talán az, hogy ez egy hihetetlen esemény, és kérdéseid vannak a Szentlélekről, vagy inkább a pihenés kap hangsúlyt az ünnepben?

Azoknak az embereknek, akik az első Pünkösdkor megtapasztalták a Szentlélek magával ragadó erejét, az jutott eszükbe, hogy ezt a megelevenítő élményt, nem tarthatják magukban, tovább kell adniuk. Így jött létre az első gyülekezet, így lehet nekünk is gyülekezeti közösségünk. Az első gyülekezet tagjai felismerték Jézus Krisztus megújító, békességet adó és irányt mutató szándékát, ami az ő javukat szolgálja.

Pünkösdkor eljött a megígért Szentlélek, a Pártfogó, a Vigasztaló, aki vezet, és aki az emberért van. Azért adatott, hogy eszünkbe jutassa, hogy nem vagyunk a körülményeink áldozatai. Jézus Krisztus szabadítása, váltságshalála és feltámadása, annak a lehetőségét biztosítja, hogy ne legyünk a kilátástalanság, magány, betegség, vizsgák, munkahelyi,

családi nehézségek rabjai. A Szentlélek megeleveníti az életünket, „*elkessé*” tesz, a körülményeink fölé emel és megújít, a Krisztusi szemlélet elmélyítése, gyakorlása által. Láthatatlanul, de érezhető módon vezet egy olyan életre, ami személyesen és közösségi szinten is pozitív változásokat eredményez. A csüggedésből így lehet hálaadás, a békétlenségből békesség, a küzdelmekből győzelem.

Istennek hála, gyülekezetünk otthona, a Nagytemplom kívül-belül megújult. Ezt a megújulást naponta jönnek látogatók megtekinteni az egész országból, és velünk együtt örülnek. Ahogy a templomunkon látható változás történt, Isten Szentlelke által rajtad is, gyülekezetünkön is ilyen látható, megújító változtatásokra képes. Adja az Úr, hogy az idei Pünkösöd után, hétköznapijaidban is jusson eszedbe, a megelevenítő Lélek ereje, bátorítása. Kérd, kérjük együtt gyülekezetünkben, Isten áldott Szentlelkét, és bízunk megújításában. Ámen!

Tóth Dorottya Tünde

gyülekezetünkben 2015. április 1-óta szolgáló
beosztott lelkész



„Az ő parancsolata pedig az, hogy higgyünk az ő Fiának, a Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást, ahogyan erre parancsolatot adott nekünk.”

1Jn 3, 23

Bemutatkozik gyülekezetünk megválasztott lelkipásztora, Oláh István



Mindenek előtt szeretném megköszönni a testvérek megtisztelő bizalmát. Nagy örömmel élem meg, hogy a gyülekezet lelkipásztorának választottak. Isten segítségét kérem, hogy ennek a kapott bizalomnak megfelelően tudjak továbbra is örömmel, szeretettel és bölcsességgel szolgálni a testvérek között, és így tudjam építeni a Krisztus Egyházát: gyülekezetünket. Már 10 éve a gyülekezetben szolgálok, de eddig nem volt alkalmam ilyen módon bemutatkozni.

Kisvárdán születtem, 1979. április 2-án. Édesanyám: Bodnár Katalin, édesapám: Oláh István. Egy testvérem van, Boglárka. Gyermekkoromat Mándokon töltöttem. Apai és anyai ágon is református elődeim voltak. Szüleim és nagyszüleim is aktívan részt vettek a református gyülekezeti életben.

Református keresztyén hitem fejlődésében meghatározó volt dédnagymám, aki mélyen hívő asszonyként fon-

tosnak tartotta bibliás neveltetésemet. Az első imádságokat és bibliai történeteket is tőle tanultam.

A Mándoki Református Gyülekezetben konfirmáltam 1991-ben. Birtha István nagytiszteletű úr az 1Mózes 17, 1 versével áldott meg: *„Élj nekem tetsző életet és légy feddhetetlen.”* Az áldásul kapott ige azóta is meghatározza egész életemet és szolgálatomat.

1992-ben Kisvárdára költöztünk és a helyi Szent László Egyházi Gimnázium és Szakközépiskolában folytattam tanulmányaimat.

Kisvárdán a református gyülekezet ifjúsága hamar befogadott és az ifjúsági csoport tagja lettem. Részt vettem ifjúsági bibliaórákon, istentiszteleteken és a berekfürdői ifjúsági konferenciákon. Ezen évek alatt megerősödött bennem az elhívás, hogy lelkipásztorként akarok szolgálni. 1997-ben, az érettségi után, jelentkeztem a Debreceni Református Hittudományi Egyetemre. A sikeres felvételi után nagy örömmel kezdtem el tanulmányaimat. A teológia ideje alatt a tanulmányok mellett éveken át vállaltam szolgálatot a Klinika hematológiai osztályán beteg gyerekek és szüleik között. Éveim során különösen szívesen tanultam lelkigondozással, diakóniával és gyakorlati teológiával kapcsolatos tárgyakat. 2000-ben, az egyik kedves tanárom, Pethő Lajosné ajánlására meghívást kaptam a dél-wales-i Penrhys nevű település lelkipásztorától, hogy egy évig a közösségben szolgálhassak gyermekek és szenvedélybetegek között.

Hazatérve folytattam tanulmányaimat 4. éves teológusként. 2003-ban sikeres első lelkészképzésítő vizsga után





egy éves ösztöndíjat nyertem a németországi Bielefeldbe. Itt a diakóniai menedzsmen és lelkigondozói képzéséről ismert betheli Kirche Hochschule-n tanulhattam. Bethel egyik intézetben 2 hónapon keresztül egy gyakorlat részeként fogyatékkal élő felnőttek gondozását is végeztem. Az ösztöndíjas év után segédlelkészi kirendelést kaptam a

2005 több szempontból is meghatározó volt az életemben. Júliusban volt az esküvőm, augusztusban pedig elkezdtem szolgálatomat beosztott lelkészként és az Immanuel Otthon lelkipásztoraként. A feleségem, Oláh-Bartha Eszter is ebben az évben kezdett tanítani a Református Kollégium Gimnáziumban. Az azóta eltelt 10 esztendőben sok minden történt; gyarapodott a családom 3 gyermekünk születésével, és szolgálatom ideje alatt sok örömet és áldást éltem meg a gyülekezet közösségében. Az eltelt évek alatt mindig azt éreztem, hogy otthon vagyok, és jól érzem magam a gyülekezetben valamint az Immanuel Otthon közösségében. Hála adok a munkatársi közösségért, akikkel öröm és áldás együtt szolgálni, és jó tudni, ha szükséges, akkor egymás terheit is tudjuk hordozni.



Csengeri Református Egyházközségbe, ahol Bartha Gyula esperes-lelkipásztor mellett tanulhattam a lelkipásztor élet gyakorlati teendőit. A nagytemplomi gyülekezetnél a szolgálatom közel 10 éve kezdődött el.

Vad Zsigmond esperes átadja
a lelkipásztori megbízólevelet



Még nem tudom, hogy mit tartogat a jövő, de Isten kezébe helyezem azt, és imádkozom azért, hogy áldássá legyek Isten dicsőségére és a gyülekezet javára.

Oláh István lelkipásztor



Konfirmáció az Immánuelben

Konfirmációs istentiszteletünkön mindnyájan láthattuk a padok előtt ülő kerekesszékes fiatalokat. Ez nem meglepő, hiszen már korábban is volt rá példa, hogy fogyatékkal élő fiatalok tettek vallást hitükről Isten és a gyülekezet előtt. Úgy gondoltuk, hogy ebben az évben az Ő fogadalmátéljük egyszerre történjen a többi konfirmáló fiatallal. Ezzel is jelezni akartuk, hogy mi mindnyájan egy gyülekezetnek a tagjai vagyunk és Krisztus előtt nincs különbség ember és ember között, egy Testnek a tagjai vagyunk.

Ebben az évben 4 fiatal önként döntött úgy, hogy szeretnék a konfirmáció alkalmával megvallani a hitüket. Az Immánuel Otthon életének minden napjait átszövi a keresztyén gondoskodó szeretet. Ez megnyilvánul a munkatársak türelmes szeretetében, kedves mosolyban, ölelésben, megbocsátásban, és életek megújulásban. Lehetne még hosszan folytatni a sort, hogy a fiatalok hogyan és hányféleképpen találkoznak Isten szeretetével. Az Otthonban mindenki részesül hitoktatásban. Ezeken az alkalmakon nem csak tudást adunk át, hanem Isten jelenlétnak megragadására, az imádságra is nagy hangsúlyt fektetünk. Így nem meglepő, hogy a fiatalok szívében megéri a döntés, hogy vallást akarnak tenni hitükről a konfirmáció alkalmával. A jelentkezők külön



csoportban készülnek a konfirmációra, és végigvesszük a hitükhöz tartozó alapvető ismereteket, de az ismeret mellett az Istennel való kapcsolat megélése is fontos része a felkészítőnek.

A konfirmáción nem a megszokott módon vallják meg hitüket, hanem a maguk sajátos kommunikációs csatornáin keresztül tesznek bizonyosságot. Istentről a szimbólumok, mozdulatok „nyelvén”, amelyek itt nagyobb hangsúlyt kapnak. Ezek az alkalmak megerősítik az Immánuel Otthon és gyülekezetünk közösségét, és azt üzenik, hogy a hit nem tudás, nem képességek függvénye, hanem Isten adománya a hívó ember számára. A fiatalok pedig átélnek az Istenhez és gyülekezetéhez tartozás örömét és minden áldását.

Oláh István lelképásztor



Ajándékok a jövőtől

Konfirmáció 2015

Az elmúlt hónapokban a hétvégéim színesek, élettel telik, és vidámak voltak, hiszen ekkor találkoztam a fiatal konfirmandusokkal. Kik ők? Ajándékok a jövőtől! Meggyőződésem, hogy az ő szívük termékeny talaj, amely azt várja, hogy a magok gondosan elültetődjenek benne. Vannak, akiknél a mag hamar kikel, s vannak, akik sok tapasztalatot gyűjtenek, míg a szárbá szökkenés megtörténik. Egy biztos, a megvető dolga nem hiábavaló. A lelkeszi pálya egyik legfontosabb és legszebb feladata az ifjú konfirmandusokkal való foglalkozás, hiszen ők az élő egyháznak, a jövő gyülekezetének az alapkövei. Így nem mindegy, hogy mit tapasztalnak nálunk ez alatt az egy év alatt. A cél mindenkép-



pen az, hogy otthonra találjanak itt. Lelki otthonra, ahová jó megérkezni, ahol fel lehet tölteni, ahol meg lehet Istent ismerni, és meg lehet Őt érezni. Ahol a szeretetről nem csak beszélünk, hanem meg is éljük. Ahol az egymás segítése nem csak üres frázis, hanem gyakorlati

valóság is. Ahol nem kell szégyellniük, hogy honnan jönnek, hogy kik a szüleik, hogy milyenek a jegyeik, hiszen itt ők számítanak. A személyiségük, a lényük! Azért, mert ők számunkra ajándékok! Ha engedjük, hogy nálunk jól érezzék magukat, talán valóban otthonra találnak, ahová majd mindig szívesen jönnek vissza, majd a konfirmáció után is! A gimnáziumi évek alatt, a fiatal felnőtt létükben, s majd az új családjukkal is. Talán emlékezni fognak rá, milyen jó volt a konfirmációs csapattal együtt lenni, együtt énekelni, tanulmányozni a Bibliát, átmenni a játékszobába csocsózni, biliárdozni, csapatjátékokban részt venni, kirándulni. S talán majd ők is elküldik saját gyerekeiket, hogy jöjjenek hozzánk, s legyenek ajándékok a jövőtől!

Ebben a reménységben telt el az elmúlt év, s bízom benne, hogy a felkészítő alkalmak, a vizsolyi kirándulás, a csapatépítő bowlingozás, a meghitt beszélgetések, mind abban segítettek a fiataloknak, hogy valóban otthonra találjanak itt, a Nagytemplomban.

Néhány konfirmandus véleménye az előkészítőkről:

„Én nagyon jól éreztem magam a felkészítő órákon, mert nagyon jó volt a hangulat, a társaság és a téma, remélem így is maradunk az ifiben! Köszönöm a sok foglalkozást és a sok törődést!”

„Pár mondat az előkészítőkről: szerettem oda járni, mert tudtam, hogy mindig nevetni fogunk, és ez így is volt! Sokat játszottunk, énekeltünk, és ez nagyon jó volt benne. Az órák nagyon érdekesek voltak, és a hozzá tartozó „előadások” is!”

„Én nagyon jól éreztem magam. Jó a közösség, kedves a csoportvezető, és Istenről

tanulhattunk, megérthettük az olyan dolgokat, gondolatokat, amiket azelőtt nem értettünk. Sokat játszottunk, beszélgettünk, filmet néztünk, énekeltünk, egyszóval nagyon jól éreztem magam és biztos vagyok benne, hogy a többiek is. Ifre is szeretnék járni majd. Remélem az is legalább ilyen jó lesz!”

„Én a felkészítő alkalmakon rengeteg élménnyel gazdagodtam, és minden várakozásomat felülmúlta! Nagyon tetszett, hogy sokat beszélgettünk és játszottunk, sok új barátot szereztem, és hogy jól éreztük magunkat, és közben Istenről is beszélgettünk, az ifjúsági énekek is nagyon tetszetek! A kirándulás pedig valami gyönyörű volt, nekem nagyon tetszett, különösen az a része, amikor elengedtek minket és felfedezhettük Vizsoly kis zezugait magunk! Úgyhogy összefoglalva, nekem hihetetlen sok örömet okozott!”

„Nekem nagyon tetszett a konfirmációs kirándulás! Élveztem az órákat! Nagyon jó, hogy meg tudtam ismerni ilyen sok embert! Köszönöm!”

„Én nagyon jól éreztem magam az előkészítőkön. Jó volt a társaság, és Edina néni is nagyon jól tartotta meg az alkalmakat. A legjobb élményem talán a bowling és a kirándulás volt. Az egész előkészítés nekem egy pozitív élmény volt, és nagyon-nagyon szépen köszönöm a felkészítést!”

A konfirmációi vizsgákat április 23-án és 25-én tartottuk, míg az ünnepi istentisztelet április 26-án volt. Az alkalmakon 23 fiú, és 17 lány vett részt, karöltve az Immánuel Otthon 4 konfirmáló gyermekével. Istené legyen a dicsőség minden drága fiatalért, és minden elvégzett munkáért! SOLI DEO GLORIA!

Feketéné Lakatos Edina beosztott lelkes

IV. Nagytemplomi gyülekezeti nap

2015. május 16., Dorcas Kemping



Közel 450-en voltunk jelen





Felezés, azaz presbiteri csendes hétvége Berekfürdőn 2015. március 28–29.



Szinte hihetetlen, hogy a presbiterre választásunk óta eltelt három év – 2012-ben szavazott nekünk bizalmat a nagytemplomi lelkipásztori közösség és a gyülekezet, s mi esküt tettünk, hogy a tisztünkkel járó kötelességeket és feladatokat Isten dicsőségére, egyházunk épülésére és népünk javára, a Magyar Református Egyház rendjében szolgálatként igyekszünk teljesíteni –, tehát félfidőhöz érkezünk.

Felezés! Egyetemisták körében ezt az eseményt különféle rendezvények általában zajos sorával teszik emlékezetessé a fiatalok. Velünk kapcsolatban talán annyi a különbség, hogy a mi felezésünk csendes ünnep. Számot adunk a ránk bízott feladatok elvégzéséről, illetve a hiányosságainkról. Van, aki maximálisan teljesített, s van, aki most kicsit szorongva éli meg a feleést, mert nem tudott úgy megfe-

és az összes többi étkezésnél a Szövetség Hétvége résztvevőivel (házasságukra készülő bájos, ifjú párok) költhettük el a finom falatokat, melyet mindjárt követett Vad Zsigmond Esperes Úr biblia-órája (Júdás levele 13. és 20–25. versei alapján), valamint a közös imádság.

Felgyorsult világunkban szükségessé vált, válik a megújulás az egyházban is. 2013-ban az MRE Zsinata az Egyházi



elni, mint szeretett volna, de bizonyára mindannyian arra törekszünk, hogy az elkövetkező három évben legjobb tudásunkkal, képességeinkkel, szorgalmunkkal végezzük a presbiteri feladatainkat.

Szombaton délelőtt előre jól megszervezett rendben történt a Berekfürdőre való utazásunk. A tavaszi viharos szél féktelenül zúgott át a 4-es úton, de mi ebből a zárt autókban nem éreztünk semmit, legfeljebb a gépkocsikat vezetőkhöz tapasztalhattuk a széllökéseket. Az első közös programunk az ebéd volt – itt

Jövőkép Bizottság *Érintés* című füzetével elindított egy tájékozódó felmérést a gyülekezetekben, s természetes, hogy nekünk is kiemelten kell foglalkozni ezzel a témával. Oláh István Nagytiszteletű Úr *Gyülekezetünk és szolgálatunk jövőjének kérdései* címmel tartott egy átfogó előadást, tehát épp az említett megújulást boncolgatva, elének tárva konkrét célokat, lehetőségeket. Gazdag prezentációjához volt bőven hozzászólás, a jelent feszítő problémákat előtérbe helyezve értékeltük ki a jövő várható



nagy dolgait, melyek valóra váltásához óriási szükség lesz a szívvel-lélekkel szolgáló presbitériumra és a gyülekezeti tagok aktív önkéntes munkájára.

Vacsoránkat elfogyasztva különleges esti elcsendesedésre gyűltünk össze, keresztyén meditáció következett. Nagyon újszerű, mégis olyan érzésem volt, mintha a régiek épp így tették volna ezt a lelki életükben. Márk evangéliumából a 8, 31–33. versek alapján rövid kérdéseket kaptunk, melyekre csendben, E/1. személyben válaszoltunk. Majd a 119. zsoltár szavaival összhangban közösen imádkoztunk. Mélyen megindító lelki gyakorlat volt ez.

Hogy a beszélgetések se maradjanak el, az éjszaka rövidsége ellenére (épp

ezen az éjszakán volt az óraátállítás, 60 perccel kurtította meg a pihenő időt) kellemes, szeretetteljes légkörben, kisebb csoportokban sok mosollyal, nevetéssel, kötetlen társalgás folyt.

Elegendőnek bizonyult az alvásidő, hisz reggeli után frissen érkeztünk az előadóba, ahol Mátyásné Szabó Beáta Nagytiszteletű Asszony csendes percek keretében személyes életéből hozott történeteit osztotta meg velünk. Emlékezetes marad számunkra, hisz hiteles, példaértékű mondatai mindannyiunkat megérintettek, a szívünkbe érkeztek.

Három kiscsoport alakult, s elvonulva csendes helyiségekbe, következett a számadás: az első félidő utáni presbitérii szolgálataink értékelése. Ezeken a



beszélgetéseken a lelkészek nem vettek részt. Őszintén tártuk fel egymás előtt a ciklus első felében elvégzett feladatainkat, s önkritikát gyakorolva azokat a szolgálati területeket, amelyekben erősödnünk kell, ahová több időt, energiát kell szánni. Van tehát mire nézni a második féldőben!

Ismét közösségbe szerveződünk, s a csoportok vezetői lényegre látóan beszámoltak az eszmecseréről, immár a lelkészek jelenlétében.

Rövid szünetet beiktatva előkészítettük a termet a záró istentisztelethez. Ennek kiemelendő része az őskeresztyén gyülekezeti úrvacsora, mely Gyökössy Endre úrvacsorai agenda-javaslatára nyomán történt. Áldásos

alkalom volt, szinte fürödtünk Isten és egymás szeretetében.

Ebéd után csomagoltunk, s egymás után gurultak ki az autók a Megbékélés Házából. Lélekben megerősödve, sok céllal felvértezve készülünk a következő három évre. Legyen ebben a Biblia tanítása segítségünkre, Pál apostol az efézusi vénektől (presbiterektől) ekképpen búcsúzott: *„Viseljetelek gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett.”* (ApCsel 20, 28)

Dr. Bács Jenőné
presbiter asszony



Szövetség Hétvége – A házasság kurzus



A házassági mutatók az utóbbi évtizedekben egyre rosszabbul alakulnak Magyarországon, de hasonló a helyzet a fejlett világ más országaiban is. Friss adatok szerint minden 10 megkötött házasságra 6 válás jut hazánkban. Ezt olvasva a keresztyén értékeket vallók talán fájdalmasan lehorgasztják a tekintetüket és hosszasan szomorkodnak.

Meggyőződésem, hogy az Egyház számára nem lehet alternatíva a szomorkodás, hanem a múltban és a jelenben ezen a téren fellelhető hiányosságokkal való őszinte szembenézést követően meg kell találni a legmegfelelőbb módszereket a házasság előtt állók felkészítésére. Pásztori gondoskodással és hálaadó lélekkel szükséges támogatni

a közös útra induló fiatalokat, akikre a posztmodern utáni jelenkor minden tulajdonsága jellemző. Ebből a közegből sokan érkeznek az áldás elfogadására a házasságkötés kapcsán. Ebben az élethelyzetben el kell felejtenünk a rossz mutatók miatti szomorúságunkat, és fel kell adnunk a statisztikai számháborúnkat annak érdekében,

A házasság előtt álló párok



hogy a házasságra készülőkkel való tördésünk egészét a hála és a pásztori hozzáállás töltse ki.

A Szövetség Hétvége olyan módszer, amely felismeri a jelenkor világi és egyházi körülményei közötti éles kontrasztot, és Krisztus missziói parancsának engedelmeskedve kilép a gyülekezet falain kívülre, hogy a házasulandókat saját közegükben, kifejezetten nekik szervezett alkalom keretében szólítsa meg az esküvő, a házasság, az együttélés biblikus gyakorlatosságának feldolgozásával.

Idén két alkalommal kerül sor erre a programra, az első március 14-15-ig tartottuk, a második pedig június 13-14-ig lesz megrendezve. A két hétvége során 32 párnak segítünk a berekfürdői Megbékélés Házában a házassági szövetség megkötése előtti önvizsgálatban, valamint az egymással Isten felé kiteljesedés elérésében. Az így megszólított párokkal szeptembertől kiscsoportos alkalmak keretében szeretnénk tovább foglalkozni.

Molnár Szabolcs ifjúsági lelkipásztor





Zenés áhítatok 2015-ben



Idén is megtartjuk a köztiszteletnek örvendő zenés áhítat sorozatunkat, ahol hónapról hónapra felcsendül a Nagytemplom világhírű orgonájának magával ragadó hangja. Az elmúlt évi felújítási munkálatok végén az orgona felújítására is sor került, kitakarították a benne lera-kódott port, a sípokot egyenként kitisztították és felhangolták. Hangja ennek köszönhetően erőteljesebb, fényesebb, tisztán csengő, az egész templomteret betöltő orgonahang lett.

Az idei sorozatban hallhatjuk Sepsy Károlyt, a Nagytemplom nyugalmazott orgonistáját, Karasszon Dezsőt, a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Karának tanszékvezetőjét, Varga Lászlót, a miskolci Deszka templom orgonistáját, Jakab Hedvig, Budapesti orgona-

művészt, aki szintén a Zeneművészeti Karon tanít, és sikerült egy külföldi vendégművészt is meghívni: Thomas Greif-et, aki egy német egyházi hetilap főszerkesztője és a rummelsbergi templom orgonistája.

A zenés áhítatok mindig vasárnap este 18 órakor kezdődnek a következő időpontokban:

Május 31.	VARGA LÁSZLÓ
Június 28.	SEPSY KÁROLY
Augusztus 2.	THOMAS GREIF
Szeptember 6.	KARASSZON DEZSŐ
Október 4.	JAKAB HEDVIG
November 1.	CSORBA GERGŐ

Csorba Gergő gyülekezeti kántor



Keresztelések, esküvők, temetések

KERESZTELÉSEK

2015. március 6. és 2015. május 15. között 38 gyermek és 9 felnőtt részesült a keresztség sákramentumában.

„Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe ...” (Mt 28, 19)

KONFIRMÁCIÓ

2015. március 8-án, vasárnap 11 felnőtt, április 26-án vasárnap 43 gyermek konfirmált.

„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját!” (Jel 2, 10)

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

2015. március 6. és május 15. között 5 pár, Mező Norbert és Bak Viktória; Kósa Tibor és Nagymáté Nóra; Szilágyi Szabolcs és Preku Éva; Fazekas Géza és Demeter Anita; Kalmár Gábor és Kardos Anita kérte Isten áldását házasságkötésükre gyülekezetünkben.

„Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáálló segítőtársat.” (1Móz 2, 18)

TEMETÉSEK

2015. március havában: Horváth Zoltán 42 éves

2015. április havában: Hegedűs Tiborné (sz. Szalisznyó Etelka) 93 éves; Becz József Lászlóné (sz. Polyák Mária) 81 éves; Pintér Lajos 82 éves; Nagy András Ferenc 75 éves; Szabó Gábor 49 éves; Cséki Julianna 46 éves; Harcsa János László 67 éves

2015. május havában: Jóga Mihályné (sz. Dihén Irén) 87 éves testvérünket temettük el.

„Én élek, ti is élni fogtok” – mondja feltámadott Urunk. (Jn 14, 19)

Konfirmáció
az Immanuel Otthonban

